OVER DE MAAND RAMADAN
(originele tekst: Risale-i Noer, auteur; Said Nursi)

(Dit bestaat uit de 9 punten, die de verklaring vormen van 9 der talrijke vermeldingen van wijsheid in de maand der Ramadan)

In de Naam van God; de Genadavolle, de Vergevingsgezinde:

”Het was in de maand Ramadan dat de Qur'an werd toegestuurd uit de Goddelijke hoogten als een leiding voor de mens en een zelfverklarend bewijs van deze leiding, ook als een maatstaf om het waarachtige te onderscheiden van het valse.” (Soera 2, Vers 185)

Eerste punt:
Het vasten der Ramadan is één der 5 zuilen der Islam. Het is ook één der grootste tekens en erediensten der Islam.
Er zijn vele doelstellingen en momenten van wijsheid in de vasten der Ramadan die uitzicht bieden zowel op Gods Almachtige Heerschappij als op het sociale leven van de mens, diens persoonlijk leven en training der instinctieve ziel, de menselijke dankbaarheid voor de goddelijke overvloedige gaven. Eén der vele momenten van wijsheid in het vasten, vanuit het oogpunt van Gods Almachtige Heerschappij is de volgende:
De Almachtige God schiep de oppervlakte der aarde in de vorm van een tafel, overladen met overvloed, schikte hierop alle vormen van overvloed. dit gebeurde in een vorm die 'een Oorsprong vond die de mensen niet vermoedden.' (S65, A3) Zo werd de perfectie bevestigd van Zijn Heerschappij, Genadevolheid en Mededogen. Menselijke wezens zijn niet in staat om een duidelijk onderscheid te maken tussen de realiteit van deze situatie terwijl ze zich bevinden in de sfeer der oorzakelijkheid en onder de sluier der roekeloosheid en soms hun beperktheid vergeten. Tijdens de maand Ramadan nochtans worden de gelovige mensen zoals een goed georganiseerd leger. Als de zonsondergang naderbij komt, vertonen zij een houding van eerbetoon alsof zij, door een uitnodiging aan een Koninklijk feestmaal, dat de Eeuwigheid voorafgaat, de aansporing afwachten die zegt: 'Schuif aan en bedien uzelf!' Hiermee benantwoorden zij de genadevolle, schitterende en universele genade met een allesomvattende, verheven en geordende eerbetoon. Denkt gij dat zij die niet deelnemen aan deze verheven daden en nobele overvloed het waard zijn van zichzelf menselijke wezens te noemen?

Tweede punt:
Eén der vele momenten van wijsheid in de vasten der gezegende maand Ramadan, met betrekking tot de dankbaarheid tegenover Gods Almachtige Overvloed, is de volgende:
Zoals in het Eerste Woord wordt gesteld, is er een prijs te betalen voor het voedsel dat door een schoteldrager wordt gebracht uit de Koninklijke keuken. Maar om een beloning aan deze schoteldrager te geven, en deze onschatbare voeding als kostbaar te bevestigen, zonder de Gever ervan te eren, zou de grootste dwaasheid zijn.
God Almachtig heeft ontelbare soorten overvloed over het oppervlak van de aarde uitgestort om de mensheid te voeden. In ruil hiervoor wordt dankbaarheid verwacht. De duidelijke oorzaken en de dragers van deze overvloed zijn zoals de schoteldragers. We geven hen een zekere beloning en zijn hen dank verschuldigd. Zelfs als zij het niet waard zijn, krijgen ze onze dankbaarheid en overwaardering. Terwijl de Echte Voorziener van Overvloed oneindig meer dankbaarheid waard is dan de oorzaken die slechts de tussenstappen zijn in het verkrijgen van overvloed. Hem te danken is daarom de erkenning dat de overvloed direct van Hem komt, het is de waardering van hun waarde en het erkennen van onze eigen

afhankelijkheid van deze gaven.
Het vasten in de Ramadan is daarom de sleutel tot een ware, eerlijke, uitgebreide en universele dankbaarheid. Want gedurende de andere momenten van het jaar, zijn zij die niet in moeilijke omstandigheden leven, zich niet bewust van de waarde van vele gaven omdat zij geen echte honger kennen. diegenen waarvan de magen gevuld zijn, vooral de rijken onder hen, begrijpen niet de mate van overvloed die zich in een droog stuk brood bevindt. Maar als het moment komt om de vasten te onderbreken, getuigt de smaakzin dat het droge brood de meest waardevolle Goddelijke overvloed is in de ogen van een gelovige. Tijdens de Ramadan betuigt iedereen, van de heerser tot de bezitloze, een soort van dankbaarheid doorheen het begrijpen van de waarde van deze overvloed.
Bovendien, omdat eten overdag is verboden, zullen zij zeggen: 'heel deze overvloed behoort niet aan mij toe. Ik heb niet de willekeurige vrijheid om ervan te eten, want zij zijn het eigendom en de gave van een Andere, ik wacht Diens bevel af. Zij zullen de overvloed als dusdanig erkennen en daarom dankbaar zijn. Daarom is het vasten op deze manier, in vele opzichten als een sleutel van dankbaarheid, die de fundamentele plicht van de mens is.

<u>Derde punt:</u>
Eén der vele momenten van wijsheid van het vasten, vanuit het sociale leven van de mens, is het volgende:
Menselijke wezens werden op verschillende manieren geschapen met betrekking tot hun levendigheid en hun levensonderhoud. Als een gevolg van dit verschil, nodigt de Almachtige God de rijken uit om de armen bij te staan, zodat zij door de honger die zij tijdens het vasten ondervinden, een écht begrip kunnen opbrengen voor de pijn en de honger die de armen ondergaan. Indië er geen vasten zou zijn, zouden er vele zelfvoldane rijken niet in staat zijn om waar te nemen hoe scherp en pijnlijk de honger en de armoede wel is die medemensen ondervinden en hoe noodzakelijk de hulp aan de lijdenden.
Mededogen met iemands medemens is een essentieel kenmerk van ware dankbaarheid. Hoe arm iemand ook is, er zal altijd iemand anders nog méér hulpbehoevend zijn, is sommige opzichten. Daarom wordt een uitnodiging gericht om deze nog-armere te helpen. Indien hijzelf geen honger zou lijden, zou hij niet in staat zijn om deze armere te helpen en bij te staan met een verplicht mededogen. En zelfs indien hij er toe in staat zou zijn, zou hij tekort schieten, door gebrek aan ervaring met échte honger.

<u>Vierde punt:</u>
Eén moment van wijsheid in het vasten der Ramadan, betreffende de training van de instinctieve ziel (ego) is de volgende:
Het ego wil vrij zijn en onafhankelijk en beschouwt zichzelf ook als dusdanig.
Overeenkomstig de voorschriften van zijn natuur verlangt het zelfs een ingebeelde heerschappij en een handelen naar eigen goeddunken.
Het wilt niet erkennen dat het wordt onderhouden en getraind doorheen ontelbare gunsten. Vooral als het weelde bezit en kracht in deze wereld en het door onverschilligheid en egoïsme wordt aangemoedigd, zal het Gods gunsten verslinden als een stelend en opslorpend dier.
Daarom kan tijdens de Ramadan ieders ego, van rijk tot arm, begrijpen dat het zichzelf niet bezit, maar helemaal bezeten wordt. Dat het niet vrij is maar een slaaf. Het begrijpt dat als het geen bevelen ontvangt, het niet in staat is om zelfs maar de gemakkelijkste en eenvoudigste taak uit te voeren, het kan zelfs geen hand uitsteken naar water. En daardoor wordt de ingebeelde heerschappij vernietigd, het ego begint met eredienst uit te voeren en dank te betuigen, de ware plicht.

Vijfde punt:
Eén der vele momenten van wijsheid van het vasten der Ramadan, vanuit het oogpunt der verbetering van het gedrag van het ego en het opgeven van de opstandige gewoonten is de volgende:
de menselijke ziel vergeet zichzelf doorheen slordigheid. Het kan zijn uiteindelijke machteloosheid niet zien, aantasting en het inwendig gebrek en wenst dit alles ook niet te zien. Het denkt niet aan de eigen zwakheid en hoe onderworpen het is aan veranderingen en rampen, evenmin aan het feit dat het slechts uit vlees en beenderen bestaat die snel aftakelen en ontbonden worden.
Het valt gewoonweg de wereld aan alsof het beschikt over een lichaam dat vervaardigd is uit staal en het denkt van eeuwig en onsterfelijk te zijn. Het gooit zich op de wereld met een intense lust en vraatzucht, een passionele gehechtheid en liefde. Het wordt vastgehouden door alles dat plezier geeft of waar het voordeel uit haalt. Bovendien vergeet het zijn Schepper die het heeft onderhouden met perfecte Genadevolheid en het denkt niet aan de resultaten van zijn leven en het leven in het Hiernamaals. Het dwaalt slechts rond in verstrooiing en slecht gedrag.
Nochtans wekt het vasten tijdens de Ramadan zelfs in de slordigste en de meest koppige in hun zwakheid, onmacht en verstrooiing, zelfkennis op. Door honger denken zijn aan hun magen. Zij begrijpen de behoeften hierin. Zij beseffen hoe ongezond hun zwakke lichamen zijn; zij nemen waar hoe groot hun behoefte is voor zachtaardigheid en mededogen. Daardoor geven zij de faraoachtige dictatuur van hun ziel op. Doorheen het erkennen van hun totale onmacht en aantasting nemen zij een verlangen waar om beschutting te zoeken bij het Goddelijk Verblijf. En zij bereiden zichzelf voor door op de deur te kloppen met handen van dankbaarheid om genade te ontvangen. Tenminste, zolang de verwerping der plichten hun harten niet heeft vernietigd.

Zesde punt:
Eén der vele momenten van wijsheid in het vasten der Ramadan, vanuit het standpunt der Openbaring der Al-Wijze Qur'an, rekening houdend met het feit dat de maand Ramadan de belangrijkste tijd was voor de Openbaring, is de volgende:
Omdat de Al-Wijze Qur'an werd onthuld tijdens de maand Ramadan, om de lagere behoeften te verdrijven die heersen in de ziel en om de onbelangrijke daden weg te werken; om de engelachtige staat te bereiken door af te zien van voedsel en drank en zo de Hemelse Openbaring in zich op te nemen op de best mogelijke manier, is het belangrijk om een heilige toestand te bereiken. Om de Qur'an te lezen en te aanhoren alsof deze juist was onthuld, om te luisteren naar de Goddelijke Rede, alsof deze nét was Geopenbaard, om te luisteren naar deze toespraak alsof deze was gehoord van de meest nobele Profeet, vzmh, ja zelfs van de engel Gabriel, of van de Voor-Eeuwige Spreker Zelf, wordt het mogelijk om dezelfde heilige toestand te bereiken. Om op deze manier te handelen wordt men een vertolker en kan men anderen aanmoedigen om ernaar te luisteren en in zekere mate te getuigen van de wijsheid die in de Qur'an wordt geopenbaard.
Het is inderdaad alsof de wereld der Islam een moskee wordt tijdens de Ramadan-maand. en in elke hoek van deze machtige moskee zorgen miljoenen gelovigen, die de Qur'an kennen in hun hart, dat diegenen die over de aarde wandelen, de hemelse redevoering horen. Elke Ramadan ontvouwt het vers: 'Het was in de maand der Ramadan dat de Qur'an vanuit de hoogte werd onthuld.' in een schitterende, lichtgevende wijze. Het bewijst dat de Ramadan de maand der Qur'an is. Sommige leden van deze grote verzameling luisteren met eerbied naar de voorlezers, terwijl anderen het zelf lezen.
Het volgen der impulsen van het ego in een dergelijke heilige moskee en het opgeven van deze lichtgevende omstandigheid door te eten en te drinken is waarlijk verwerpelijk. Wie dit

doet wordt een verwerpelijk iemand en verdient het misprijzen der gemeenschap. Op dezelfde manier zijn zij die zich verzetten tegen hen die vasten gedurende de Ramadan, ook het onderwerk van afkeuring en misprijzen, door de hele Moslimgemeenschap.

Punt Zeven:
Eén der vele momenten van wijsheid in de vasten der Ramadan, *betreffende het voordeel der mensheid, die in deze wereld komt om de voorbereiding van het Hiernamaals te verzorgen,* is de volgende:
De beloning voor de daden in de maand Ramadan is duizendvoudig: Overeenkomstig enkele Hadith heeft elk woord van de Al-Wijze Qur'an 10 verdiensten; elk wordt geteld als 10 verdiensten en zal 10 vruchten voortbrengen in het Paradijs. Maar Tijdens de Ramadan draagt elk woord geen 10 vruchten maar 1000 en verzen zoals de 'Ayat al Kursi' (S2, A255) draagt 1000 vruchten voor elk woord en tijdens de vrijdagen der Ramadan is de oogst zelfs nog groter. En tijdens de Nacht der Macht, wordt elk woord als 30.000 verdiensten beschouwd.
Inderdaad is de Al-Wijze Qur'an, waarvan elk woord 30.000 eeuwige vruchten voortbrengt, als een lichtgevende Boom van 'Tuba' (benaming van een boom van het Paradijs) die aan de gelovigen tijdens de Ramadan miljoenen van dergelijke eeuwige vruchten levert. Kom dus en bekijk deze gezegende, eeuwige, gunstige handeling, beschouw deze en begrijp het oneindige verlies van hen die de waarde van deze woorden niet beseffen.
Om het eenvoudig uit te drukken: de Ramadan is een uiterst gunstige ontplooiing en werkterrein voor de voorbereiding van het Hiernamaals; het is een uiterst vruchtbare akker voor de oogst van het Hiernamaals.
En voor de groei en bloei der daden is het zoals de stortregens van april. Het is zoals een schitterend heilig feest voor de optocht van de menselijke verering in het gezicht van de zelfstandigheid van Gods Heerlijkheid. Daarom wordt het vasten aan de mensheid opgedragen om niet blind toe te geven aan de dierlijke behoeften van het ego zoals eten en drinken, niet de smaak te ondergaan in onbenulligheid. Want door tijdelijk uit te stijgen boven de dierlijkheid en de verleidingen van deze wereld te negeren, benaderd de mens de engelachtige toestand en treedt binnen in de sfeer van het Hiernamaals. Deze wordt door het vasten benaderd en een geest verschijnt in een lichamelijke vorm. Het is alsof de mens een soort van spiegel wordt die de Eeuwige Geprezen Ene weerkaatst. Inderdaad, de maand Ramadan is de samenvatting van en de toegang tot een permanent en eeuwig leven in deze voortsnellende wereld en kort, voorbijgaand leven.
Zeker, één enkele Ramadan kan vruchten produceren, gelijk aan een levensloop van 80 jaar. Dit wordt duidelijk bewezen doordat volgens de Qur'an, de Nacht der Macht meer opbrengt dan 1000 maanden.
Een koning kan bijvoorbeeld sommige dagen gedurende zijn regering tot feestdagen verklaren, of misschien éénmaal per jaar. Ofwel bij zijn troonsbestijging of bij sommige andere dagen die een schitterend bewijs weerspiegelen van zijn heerschappij. Bij deze dagen verwent hij zijn onderdanen, niet in het algemene kader der wet maar met zijn speciale overvloed en gunsten, met zijn ongesluierde aanwezigheid en zijn wonderlijke activiteiten. En hij begunstigd dié onderdanen die volledig trouw zijn en zijn speciale aandacht en gunst waardig.
Op dezelfde manier zal de Monarch van de 18.000 werelden, die de Heerser is van de tijd voor en nà de Eeuwigheid, in de Ramadan het schitterende voorschrift onthullen van de Al-Wijze Qur'an die naar de 18.000 werelden kijkt en deze waarneemt. Het is een vereiste van wijsheid, dat de Ramadan dan zoals een speciaal Goddelijk festival zal zijn, een Heerlijke ontplooiing en een spirituele bijeenkomst. En omdat de Ramadan dàt festival is, heeft God de mens geboden om te vasten om zich los te maken, in zekere mate, van lage en dierlijke

activiteiten.
De meest schitterende vasten bestaat erin om de menselijke zintuigen en organen, zoals de ogen, oren, harten en gedachten, samen te laten vasten mét de maag. Dat wil zeggen: om hen zich te laten afkeren van onwettelijke en onbelangrijke dingen en om elk van hen aan te moedigen tot de speciale eredienst voor elk orgaan.
Bijvoorbeeld wordt de tong gedwongen om niet te liegen, te belasteren of kwaad te spreken, als een vasten. En om deze bezig te houden met activiteiten als het lezen van de Qur'an, bidden, het vereren van Gods Namen, het vragen van Gods zegeningen voor de Profeet Mohammed, vzmh en het zoeken van vergeving der zonden. Voor de ogen betekent dit van niet te kijken naar leden van het ander geslacht buiten de voorgeschreven verwantschapsgraden. Voor de oren betekent dit van niet naar slechte dingen te luisteren. Zowel de oren als de ogen moeten goede dingen waarnemen, luisteren naar Qur'an verzen, zo vasten zij ook. Het is namelijk zo, omdat de maag de grootste orgaan/fabriek is, dan zal door een gedwongen rustperiode door het vasten, de andere organen de vasten gemakkelijker kunnen volgen.

Achtste punt:
Eén der vele momenten van wijsheid der Ramadan, vanuit het standpunt van het persoonlijk leven van de mens is als volgt:
Het is een genezend lichamelijk en spiritueel dieet van het grootste belang. Als de instinctieve ziel van de mens naar believen eet en drinkt, is dit schadelijk voor het fysieke bestaan vanuit medisch oogpunt. Ook is het schadelijk als de mens zich werpt op alles wat zich voordoet, zonder zich af te vragen of het toegestaan is of niet, dit vergiftigt gewoonweg het spiritueel bestaan. Bovendien is het voor een dergelijke ziel moeilijk om het hart en de geest te gehoorzamen. Het neemt dan bewust de teugels zelf in handen en beheerst dan de mens, niet omgekeerd. Door het Ramadanvasten echter, wordt het gewend aan een soort dieet. Het tracht zichzelf discipline op te leggen en te luisteren naar bevelen.
Bovendien zal het geen ziektes opdoen door deze ellendige zwakke maag, die wordt volgepropt met voedsel nog voor de vorige maaltijd werd verteerd. en door zelfs wettelijke activiteiten na te laten, zoals voorgeschreven, zal het in staat zijn om te luisteren naar de voorschriften der Shari'a en der rede, en zo onwettelijke activiteiten vermijden. Het zal proberen om het spirituele leven niet te vernietigen.
Bovendien lijdt de grote meerderheid der mensen regelmatig honger. Daarom heeft de mens honger en discipline nodig als een training voor geduld en standvastigheid. Vasten tijdens de Ramadan is het geduldig verdragen van een periode van honger die tot 15 uur kan duren of tot 24 uur, als de maaltijd voor de dageraad niet wordt genuttigd. En dit is een discipline en een training. Daarom is vasten ook een remedie tegen
ongeduld en het gebrek aan standvastigheid, waardoor de menselijke zwakheden worden versterkt.
Bovendien heeft de fabriek van de maag vele werkers en verbindingen met vele menselijke organen. Als het ego geen rust kent van de activiteiten die tijdens de dag werden uitgevoerd, gedurende een maand, dan worden de fabrieksarbeiders der maag vergeetachtig over hun specifieke taken; zij zijn zo druk bezig met zichzelf dat zij onder de tirannie van het ego blijven. Dit is ook verwarrend voor de andere organen die onder de stoom en het geluid van de maag leven. Daardoor wordt hun aandacht voortdurend op zichzelf toegespitst en vergeten zij tijdelijk hun verheven plichten. Hierdoor waren gedurende eeuwen diegenen die het dichtste bij God stonden, de meest gedisciplineerde in het beperkt eten en drinken om de perfectie te bereiken.
Nochtans begrijpen tijdens de Ramadanmaand de 'fabrieksarbeiders' der maag dat ze net werden geschapen voor de 'fabriek' alléén. En de rest van de organen, in plaats van zich te

vergenoegen in het lage genot van de 'fabriek' zoeken genot in de engelachtige en spirituele activiteiten en leggen zich hierop toe. Hiervoor ervaren tijdens de Ramadan de gelovigen verlichting, openbloeing en spirituele genoegens die verschillen volgens hun graad van perfectie. Hun subtiele mogelijkheden, zoals het hart, geest en intellect, maken grote vooruitgang in deze gezegende maand door te vasten. Zij lachen door inwendige vreugde in plaats van door de maag te huilen.

Punt negen:
Eén der momenten van wijsheid van het Ramadanvasten is het verbreken op een directe manier van de egoïstische fantasieheerschappij en het vestigen van Zijn eredienst door het machteloos maken van het ego. Dit gebeurd als volgt:
Het ego wil zijn Onderhouder niet erkennen, het wil zijn éigen heerschappij, zoals de Farao. Hoezeer het ego ook lijdt, dit karakter blijft erin. Door honger kan dit echter worden bedwongen. en daarom leidt het vasten tijdens de Ramadan tot een directe slag, gericht tegen het Faraoachtige aspect der ziel, dat wordt gebroken. De willekeur, machteloosheid en zwakheid wordt gebroken en het besef van een slaaf te zijn overheerst.
De volgende Hadith luidt: 'God almachtig sprak tot het ego: Wat ben Ik en wat zijt gij?' Het ego antwoordde: 'Ik ben ik en gij zijt Uzelf' Dus werd het ego door God gestraft en in de Hel geworpen, daarna werd de vraag opnieuw gesteld. Het ego gaf nogmaals hetzelfde antwoord. Hoe god het ego ook strafte, het egoïsme werd niet opgegeven. Tenslotte strafte god het met honger. Dat wil zeggen: God liet het hongerig achter. Daarna vroeg Hij nogmaals hetzelfde. En de ziel antwoordde: 'Gij zijt mijn Genadevolle Onderhouder en ik ben Uw machteloze slaaf.'

'O God! Geef zegeningen en vrede aan onze meester Mohammed, moge dit U welgevallig zijn en de voltooiing van zijn waarheid, in overeenstemming met het aantal verdiensten van de woorden der Qur'an tijdens de maand Ramadan en aan zijn Familie en Gezellen en geef hen vrede.
Onbeperkt in Zijn glorie is uw Onderhouder, de Heer der Almacht, geprezen boven alles wat de mensen kunnen uitvinden als definities! en vrede voor al Zijn boodschapdragers. Alle eerbetoon komt slechts aan God toe, de Onderhouder van alle werelden. (S37, A180-182)